

ἐν ἡ ἡσυχάζων συνέγραφεν (α). Ἦν δὲ εἰδήμων τῆς Λατινικῆς, Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ῥωσσικῆς γλώσσης. Ἐτελευτήσῃ τῇ 31 Μαΐου τοῦ ἔτους 1800, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κατὰ τὴν Μόσχαν Μοναστηρίῳ τοῦ Δανιὴλ τῇ 2 Ἰουνίου. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Θεοτόκου ἐχαράχθη τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον, ποιηθὲν ὑπὸ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως.

Χεῖλαι σὺν ῥά μύσεν Νικηφόρος αἰ!

ἱεράρχης.

Τῶν ἐκ βλύστε πάρος χεύματα ἀμβροσίης,
ἀλλ' αἶς κάλλιπε δὴ βίβλοις καλαῖς τε σοφαῖς τε
μουεῖ καὶ σιγῶν τοὺς μετελευσομένους (β).

Ὁ Θεοτόκος διατρίβων ἐν Γερμανία συνέταξε βιβλίον ἐκδοθὲν ἀνωνύμως τῇ ἐξῆς ἐπιγραφῇ. Ἀπόκρισις ὀρθοδόξου τινὸς πρὸς τινα ἀδελφὸν ὀρθόδοξον περὶ τῆς τῶν Κατολικῶν δυναστείας, καὶ περὶ τοῦ τίνες οἱ σχίσται καὶ οἱ σχισματικοὶ καὶ οἱ ἐσχισμένοι, καὶ περὶ τῆς βαρβαρικῶς λεγομένης Οὐνίας καὶ τῶν Οὐνιτῶν· καὶ περὶ τοῦ πῶς δεῖ τοὺς ὀρθοδόξους ἀπαντᾶν τοῖς Κατολικοῖς. Ἐν Χάλλῃ 1775. Μετετυπώθη ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1851 ἔτι καὶ ἐν Ἀθήναις τῷ 1853 μετὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βουλγάρεως πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν ὀρθοδόξους Σέρβους.

Γεώργιος Ζαβίρας ἐγεννήθη ἐν Σιατίστη τῇ 28 Μαΐου τοῦ ἔτους 1744, ἐδιδάχθη τὰ προκαταρκτικὰ γράμματα παρὰ τῷ πρὸς μητρὸς θεῖῳ αὐτοῦ Μιχαὴλ Παπαγεωργίου, τὰ δὲ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη παρὰ Νικολάφ Βάρκοση. Μετὰ ταῦτα μεταβὰς εἰς Οὐγκαρίαν καὶ Γερμανίαν ἤχροάσατο καὶ τι-

(α) Βλ. Πανδώρας τόμον Δ' σελ. 373. καὶ Λόγιον Ἑρμῆν τοῦ ἔτους 1812.

(β) Ἐν ἔτει 1863 διατρίβων ἐν Μόσχᾳ ἐπεσεφίθη τὸν τάφον τοῦ αἰμνήστου Θεοτόκου καὶ βαλὼν ἐπιτραχίλιον ἀνέγων ἐπ' αὐτοῦ τὸ Τρισάγιον, τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ.

